

Vítkovický zpravodaj

VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD
VÍTKOVICE V KRKONOŠÍCH

1 | 2025

OBSAH

	Oznámení Obecního úřadu	7
	Společenská rubrika	5
	Zastupitelstvo obce Vítkovice – 11. 12. 2024	5
	Zastupitelstvo obce Vítkovice – 22. 1. 2025	6
	Kontrolní výbor	7
	Vítkovičtí rodáci	9
	Okénko školy	14
	Co se dělo u hasičů...	21
	Sportovní klub hraběte Jana Harracha	22
	Události s pětkou na konci letopočtu	24
	Valná hromada Svazku měst a obcí Krkonoše	26
	Budaření v Krkonoších	27
	Jak se žije současným boudařům v Krkonoších	30
	Hodiny v Základní škole ve Vítkovicích	34
	Nová pravidla – zákaz pálení bioodpadu	35

Foto na titulní straně Václav Mašinda

VÍTKOVICKÝ ZPRAVODAJ 1/2025

Periodický tisk územního samosprávného celku

Vyšlo dne: 8. 4. 2025

Vydavatel: Obec Vítkovice v Krkonoších

Vítkovice 243, 512 38 Vítkovice v Krkonoších

IČ: 276260

Periodicita vydávání: třikrát za rok

Evidenční číslo per. tisku přidělené MK: MK ČR E 17732

Redakční rada neručí za obsah zaslaných příspěvků a tyto příspěvky nemusí být totožné s jejím názorem.

Tisk: *Gentiana* Jilemnice

Náklad: 200 ks

Uzávěrka příštího čísla je 31. 7. 2025

OZNÁMENÍ OBECNÍHO ÚŘADU

PŘIPOMENUTÍ

Upozorňujeme na blížící se **splatnost poplatku za odpady na rok 2025**. Sazba poplatku činí 650,- / osoba. Platbu můžete provést hotově na OÚ nebo zaslat na účet č. 2625581/0100, VS = číslo popisné + 1340. Podrobné informace najdete na našich webových stránkách obce – www.vitkovicevkrk.cz

Veškeré upozornění a informace rozesíláme službou Hlášení rozhlasu. [cz](http://www.vitkovicevkrk.cz)

Informace k přihlášení získáte na obecním úřadu
nebo na stránkách obce – www.vitkovicevkrk.cz.

PRODEJNÍ DOBA V OBCHŮDKU U ŠKOLY

Jarní otevírací doba:

PO–PÁ 07:00–16:00

SO 07:00–12:00

NE ZAVŘENO

Svátky: 1. 5., 8. 5. – OTEVŘENO

Letní otevírací doba – od 29. 6. 2025 (sobota):

PO–PÁ 07:00–17:00

SO 07:00–16:00

NE 07:00–12:00

Svátky: 5. 7., 6. 7. – OTEVŘENO

KONTEJNERY NA VELKOOBJEMOVÝ ODPAD

V sobotu 10. 5. 2025 budou u obecního úřadu Vítkovice přistaveny kontejnery na velkoobjemový odpad a šrot. Uložení odpadu do kontejneru bude možné pouze pro občany Vítkovic, pro majitele nemovitostí na území naší obce a po předložení občanského průkazu. Kontejnery nemohou využít právnické osoby a osoby fyzické, oprávněné k podnikání.

KOMPOSTOVACÍ SEZONA 2025

Svozy hnědých nádob na BIOODPAD budou probíhat dle zavedených zvyklostí 1 x za 14 dní v pondělí. První svoz proběhne **5. 5. 2025**.

Zelené velkoobjemové kontejnery budou rozmístěny:

Horní Vítkovice – u Štěpů čp. 9, panelové stání před čp. 15 (u Berounky)

Dolní Vítkovice – pod bytovkou čp. 246, u garáží pod obchůdkem

Do nádob na bioodpad patří: tráva, listí, seno, plevelné rostliny, rostlinné zbytky z kuchyně, větve maximálně do průměru 5 cm a délky 2m

SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU – SOBOTA 10. 5. 2025

08:00 – 08:15 parkoviště OÚ

08:20 – 08:35 parkoviště u čp. 204

MOBILNÍ SVOZ NEBEZPEČNÝCH ODPADŮ

CO OD VÁS **NEMŮŽEME** PŘEVZÍT A PROČ:

- jakékoli elektrospotřebiče, zářivky, monočlánky (patří do systému zpětného odběru elektro)
- pneumatiky – patří do systému zpětného odběru (např. pneuservis)
- odpady s azbestem - patří přímo na skládku (nutné zabezpečit proti úniku azbestových vláken)
- odpady s asfaltem - patří přímo na skládku
- pražce
- léky – vrátíte do lékáren zdarma
- odpady, které nemají na obalech značku nebezpečnosti - např. malířské barvy, kartuše po izolačních látkách, kosmetika (patří do směsného odpadu)

ZPĚTNÝ ODBĚR ELEKTROZAŘÍZENÍ:
PO TELEFONICKÉ DOHODĚ JE MOŽNÉ
ODEVZDAT PŘIMO V AREÁLU EKO
JILEMNICKO, JILEMNICE 122

ČEHO VÁS ZBAVÍME:

- kapalné i tuhé domácí chemikálie – kyseliny, louhy, ředidla, čisticí, fotochemikálie, chemické přípravky na hubení plevelů, škůdců, postřiky na ochranu rostlin – vše pokud možno v původních obalech nebo řádně označených obalech (obaly musí těsnit, aby nedošlo k vylití nebo rozsypání)
- zbytky barev, lepidel, olejů (obsah obalu max. 25l - větší množství po dohodě bude přebráno na provozovně)
- obaly od barev, lepidel, chemikálií, postřiků, bělidel, sprejů
- autobaterie včetně elektrolytu
- upotřebené motorové oleje
- olejové filtry
- znečištěné (mastné) textilie od barev, oleje, lepidel a další sorpční materiál

**VEŠKERÝ NEBEZPEČNÝ ODPAD
MUSÍ BÝT **ŘÁDNĚ OZNAČEN**.
OBČANÉ PŘEDAJÍ NEBEZPEČNÝ
ODPAD OSOBNĚ OBSLUŽE
MOBILNÍHO SVOZU.**

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA

V prosinci 2024 oslavil své životní jubileum pan Alfred Rychtr a paní Danuše Lukešová.

V lednu 2025 paní Marie Barcušová, pan Oldřich Jiříčka a pan Rudolf Chmelík.

V únoru paní Hana Hejlová.

V březnu paní Jarmila Malá a pan Jaroslav Bánský.

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví a životní pohody do dalších let

ÚMRTÍ

V měsíci prosinci 2024 nás opustila paní Hana Švecová a pak Boleslav Pírk.

V měsíci lednu 2025 pan Josef Richtr.

Pozůstalým rodinám projevujeme upřímnou soustrast.

Zastupitelstvo obce Vítkovice – 11. 12. 2024

Usnesení:

54/24 Zastupitelstvo obce Vítkovice schvaluje rozpočtové opatření č. 4.

Navyšení příjmů o 476 000,00 Kč

Navyšení výdajů o 271 000,00 Kč

Rozpočet po 4. změně :

Příjmy : 26 158 458,00 Kč

Výdaje : 29 989 458,00 Kč

Financování : 3 831 000,00 Kč

Rozpočet je schodkový.

Výsledek hlasování: pro: 5, proti: 3 (p. Navrátilová, p. Hník, p. Pospíšilová), zdržel se hlasování: 0

55/24 Zastupitelstvo obce Vítkovice schvaluje pro první čtvrtletí roku 2025 v souladu se zákonem č. 250/2020 Sb., v platném znění, rozpočtové provizorium do doby schválení řádného rozpočtu.

Výsledek hlasování:

pro: 5, proti: 0, zdržel se hlasování: 3 (p. Navrátilová, p. Hník, p. Pospíšilová)

56/24 Zastupitelstvo obce Vítkovice schvaluje

Omluvena: p. Hníková

poskytnutí finančního daru výjezdové jednotce obce Vítkovice ve výši 36. 000,- Kč.

Výsledek hlasování: pro: 8, proti: 0, zdržel se hlasování: 0

57/24 Zastupitelstvo obce Vítkovice schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Vítkovice o stanovení obecního systému odpadového hospodářství.

Vyhláška je zpracována dle metodického vzoru MVČR a je schválena odborem veřejné správy, dozoru a kontroly MVČR.

Výsledek hlasování: pro: 5, proti: 0, zdržel se hlasování: 3 (p. Navrátilová, p. Hník, p. Pospíšilová)

58/24 Zastupitelstvo obce Vítkovice schvaluje úpravu ceny vodného a stočného na rok 2025 cena vodného bez DPH 35,10 Kč s DPH 39,31 Kč, cena stočného 50,10 Kč bez DPH s DPH 56,11 Kč

Výsledek hlasování: pro: 5, proti: 3 (p. Navrátilová, p. Hník, p. Pospíšilová), zdržel se hlasování: 0

59/24 Zastupitelstvo obce Vítkovice schvaluje uzavření Veřejnoprávní smlouvy o příspěvku na spolufinancování sociální služeb ORP Jilemnice na rok 2025 částkou 42,- Kč na obyvatele.

Výsledek hlasování: pro: 8, proti: 0, zdržel se hlasování: 0

60/24 Zastupitelstvo obce Vítkovice schvaluje záměr uzavřít Smlouvu o budoucí kupní smlouvě se společností ČEZ Distribuce, a. s. – vybudování distribuční trafostanice.

Výsledek hlasování: pro: 8, proti: 0, zdržel se hlasování: 0

61/24 Zastupitelstvo obce Vítkovice schválilo uzavřít smlouvy s panem Ing. Iva-

nem Karbusickým a Vitem Karbusickým o pronájmu pozemku p. p. č. 56/3 v k. ú. Vítkovice v Krkonoších za cenu 7,80 Kč za m². na dobu jednoho roku.

Výsledek hlasování: pro: 7, proti: 0, zdržel se hlasování: 1 (p. Vancí)

62/24 Zastupitelstvo obce Vítkovice schválilo uzavřít smlouvu se společností Služby Vítkovice s. r. o., na podnájem pozemku p. p. č. 2744/7 v k. ú. Vítkovice v Krkonoších (parkoviště dolní Mísečky) dle podmínek nastavených mezi obcí Vítkovice a Lesy ČR za účelem provozování parkoviště.

Výsledek hlasování: pro: 5, proti: 3 (p. Navrátilová, p. Hník, p. Pospíšilová), zdržel se hlasování: 0

Zastupitelstvo obce Vítkovice – 22. 1. 2025

Usnesení:

Omluvena: p. Pospíšilová

1/25 Zastupitelstvo obce Vítkovice schvaluje uzavření Smlouvy o budoucí kupní smlouvě SOBSK/3054/2024 se společností ČEZ Distribuce, a. s. – vybudování distribuční trafostanice (záměr prodeje pozemku byl řádně zveřejněn na úřední desce Obecního úřadu Vítkovic v době od 18. 12. 2024 do 4. 1. 2025).

Výsledek hlasování: pro: 8, proti: 0, zdržel se hlasování: 0

2/25 Zastupitelstvo obce Vítkovice schvaluje uzavření Smlouvy o dílo „Komunální fotovoltaická elektrárna Vítkovice“ se zhotovitelem VIAPOWER s. r. o.

Výsledek hlasování: pro: 5, proti: 3 (p. Hník, p. Hniková, p. Navrátilová), zdržel se hlasování: 0

Na základě opakovaných výzev starosty obce p. Miroslava Vancí na veřejném za-

sedání zastupitelstva 11. 12. 2024, aby byl z funkce odvolán, předkládáme návrh na jeho odvolání. (Ilona Navrátilová, Zora Hniková, Petr Hník)

3/25 Zastupitelstvo obce Vítkovice neodvolalo starostu p. Miroslava Vancí.

Výsledek hlasování: pro: 3 (p. Hník, p. Hniková, p. Navrátilová), proti: 4 (p. Rychtr, p. Uhlířová, p. Hochmanová, p. Vrána), zdržel se hlasování: 1 (p. Vancí)

4/25 Zastupitelstvo obce Vítkovice schvaluje uzavření Veřejnoprávní smlouvy o příspěvku na spolufinancování Pečovatelské služby Jilemnice na rok 2025. Na rok 2025 je počítáno s částkou 74,74 Kč na jednoho obyvatele.

Výsledek hlasování: pro: 8, proti: 0, zdržel se hlasování: 0

Kontrolní výbor

Rádi bychom Vám občanům vysvětlili pozadí, podle Finančního výboru obce, zásadních kauz.

Parkoviště Dolní Mísečky

Tento prostor si obec pronajala od Lesů ČR a v zápětí ho dala, za stejných podmínek 300 000,- Kč bez DPH, do nájmu obecnímu s. r. o., Služby Vítkovice.

Soud – parcela p. č. 366/5 v k. ú. Vítkovice v Krkonoších

Je všeobecně známo, že v tomto místě vytvořila obec na svém pozemku 3 stavební parcely pro trvale bydlící spoluobčany. Na dvou stojí domy a poslední pozemek je prázdný.

Obec prodávala pozemky s tím, že pokud neproběhne výstavba v určitém termínu (tj. do 2 let), budou muset být pozemky vráceny obci. Stalo se tak i v případě p. Lukeše ml., který pozemek obci opravdu vrátil a tento pak byl opětovně nabízen k prodeji.

Manželé Lucie a Milan Suchý, kteří si dali žádost o koupi pozemku, v té době neměli trvalé bydliště v obci, takže na daný pozemek nedosáhli. Zastupitelstvo obce jim ho neschválilo, proto si p. Suchý zařídil trvalé bydliště na Chatě Tereza, kterou provozoval s manželkou a znova si o tento pozemek zažádal a světe div se, zastupitelstvo obce mu ho schválilo. Jak probíhala aféra se zpětnou koupí, jste si mohli přečíst v prosincovém zpravodaji.

Jen bychom chtěli upozornit na některé zvláštní věci, které se v dané kauze přihodily.

Stavebník měl zahájit stavbu do 30. 1. 2019.

Když jsme na veřejném zastupitelstvu dne 25. 9. 2019 upozorňovali na fakt, že smlouva vypršela již před 8 měsíci byla bodem zastupitelstva, „Žádost o prodloužení podmínky zpětného odkupu.“ Protože hlasování bylo fifty-fifty, zněl verdikt: „Odkládá se na další zastupitelstvo“!

Následně na dalším OZ, tj. 23. 10. 2019 byl opět bodem k projednání „Prodloužení podmínky zpětného odkupu“. Usnesení znělo: OZ schvaluje žádost zpětného odkupu pozemku p. č. 366/5 o výměře 1200 m² v k. ú. Vítkovice v Krkonoších o další 2 roky a to, do 30. 1. 2021. Upozorňovali jsme na fakt, že nejde prodlužovat něco, co není již 8 měsíců platné.

Když jsme po dvou letech nečinnosti stavebníka tj. 21. 4. 2021 (opět 3 měsíce po vypršení lhůty) podali žádost o zařazení bodu zpětného odkupu, pro nedodržení podmínek stavby (podmínkou koupě pozemku je fakt, že: „Prodávající si stanovuje podmínku, že do 2 let od podpisu smlouvy musí být zahájena stavba v opačném případě Obec Vítkovice odkoupí pozemek zpět, za stejných podmínek, jako byl pozemek prodán.“) začaly se dík věci: Dostali jsme vyjádření pana Suchého, že stavbu započal 22. 1. 2021 zápisem do stavebního deníku ??? (stavební povolení bylo vydáno k 18. 1. 2021). Dle našeho názoru a pohledu na věc, jakou jsme měli jako zastupitelé na zahájení stavby v době, kdy jsme to požadovali od ostatních stavebníků, kteří měli pozemky koupeny pod touto smlouvou, jsou aktem zahájení stavby minimálně výkopové práce a k těm do dnešního

dne nedošlo. Zato došlo k rychlému vytyčení stavby – 22. 4. 2021. Vytyčení prováděla geodetická firma s datem vyhotovení – 22. 1. 2021 – to nám bylo předloženo na zastupitelstvu až 3. 5. 2021! Dne 21. 4. 2021 provedla paní Hniková fotodokumentaci stavebního pozemku, kde nebylo žádné vytyčení stavby zřejmé. Samotné vytyčení se provádělo až den poté tj. 22. 4. 2021, kdy byly na pozemek zatlučeny kolíky vyznačující stavbu RD. Jako zastupitelé jsme se přeli o fakt, zda stavebník zahájil stavbu či nikoliv. Ze stavebního úřadu v Jilemnici nám přišla – na žádost tehdejšího starosty Rychtra – první odpověď, že stavba započala též 22. 1. 2021, tedy v zimních měsících, vytyčením staveniště (kde bylo 50 cm sněhu). Ihned jsme dopis rozporovali u Krajského Úřadu v Liberci, který nám pojem zahájení stavby vysvětlil a doporučil Stavebnímu úřadu v Jilemnici, přehodnotit vydané stanovisko o zahájení stavby a dne 16. 6. 2021 přišla ze stavebního úřadu v Jilemnici druhá odpověď, že stavba opravdu nebyla zahájena. I přes toto všechno, nebylo některým zastupitelům jasné, zda postup odebrání pozemku je oprávněný či nikoliv. Proto jsme se všichni zastupitelé dohodli, že bychom potřebovali radu právníka. Byl odhlasován bod, kde byla paní Hniková osobně pověřena zajištěním právní poradny, která by nám k dané situaci vypracovala právní posudek, o který bychom se jako zastupitelé mohli opřít. Poté jsme museli znovu hlasovat o pověření starosty k sepsání smlouvy s právní kanceláří. Právní kancelář VOZÁB & CO., vypracovala právní stanovisko, kde je jasně řečeno, že podmínky smlouvy byly porušeny již v roce 2019, jak jsme nakonec již v roce 2019 avizovali a nechali zapsat do poznámek k danému bodu v zastupitelstvu.

To, že jsme daný spor u soudu prohráli, bychom mohli přisuzovat faktu, že nebyly důsledně hájeny zájmy obce za dodržování kupní smlouvy, nebyly pozváni ti členové zastupitelstva, kteří měli důkazy o podvodné činnosti a nebyla předložena korespondence obce se stavebním úřadem, či Krajským úřadem. To vše mohlo určitě hrát ve prospěch obce. Bohužel se tak nestalo.

Dle finančního výboru dalším zásadním problémem, který obci vznikl, byla nutnost vybudování účelové komunikace k čp. 415 (Hnikovi) a čp. 428 (Štěpovi).

Ano, obec musí komunikaci vybudovat, protože pozemky sama prodala jako stavební.

Jen pro informaci, do dnešního dne není tato komunikace, vybudovaná v červenci 2024, zapsaná v katastru nemovitostí.

Krkonošská ZŠ a MŠ, příspěvková organizace

Ano jsme zřizovatelem školy a školky... přáli bychom Vám vidět v jakém stavu jsou(byly).

Škola byla opravdu ve stavu katastrofálním... roky se do budovy neinvestovalo a to, že teď proběhly pouze základní, nezbytné úpravy, je jen dobře. Bohužel je to málo a mělo by se v nich pokračovat. Také jsme upozornili na stav ubytovny ve škole.

Občané měli možnost na zasedání zastupitelstva vidět fotky. Opět stav tragický. Nakonec i tam došlo k základním úpravám, např. výměně podlah. Doufáme, že to ubytovnu posune a bude tím pádem lépe pronajímatelna.

Již delší dobu upozorňujeme na fakt, že by škola potřebovala opravdu řádnou rekonstrukci a to nejen ubytovny, kotelny a WC.

Je to přece jedna z mála budov, co ještě obec vlastní a opravdu si to zaslouží nejen z hlediska historického, ale i z hlediska dalšího využití objektu v případě, že by budova nesloužila potřebám školy. Může být využita i k jiným aktivitám jako jsou různá setkávání, kroužky apod. Není přece v pořádku, že do budovy z důvodu např. chybějících okapů, zatéká.

Jsmě rádi, že v minulém roce ve škole došlo minimálně k výmalbě, výměně osvětlení a velkému úklidu.

A když už se mluví o snižujícím se počtu žáků, možná by bylo dobré udělat nějaké porovnání.

Víme, že počet žáků je plus mínus pořád stejný už řadu let.

Za kontrolní výbor, Ilona Navrátilová

Vítkovičtí rodáci

Přemýšlela jsem, jakým způsobem náš místní zpravodaj malinko oživit. Začátkem zimy mě napadla myšlenka – začít psát novou rubriku, jejímž prostřednictvím budeme moci každý sám nebo všichni spolu, zavzpomínat na naše místní rodáky; občany, kteří tu s námi žili podstatnou část svého života a zasloužili se svými činy a skutky o dobro, blaho, soudržnost a rozvoj obce. Byla bych moc ráda, kdyby Vám, těchto pár řádků, vykouzli úsměv na tvářích a vnučko na mysl hezké vzpomínky na naše staré známé, kteří už tu s námi nemohou být a jejich bytí je potřeba si připomínat.

Zprvu se zdálo těžké vybrat člověka, občana, osobu, která bude první, ale svého favorita jsem našla. Dovolte mi jeho odkaz připomenout, a vyzdvihnout, právě, proto, jakým velkorysým člověkem byl a co všechno pro tu naši „malou“ vesničku nezištně – obětoval, zorganizoval, dokázal, ale hlavně – udělal.

Pan MIROSLAV HANČ

28. 10. 1932 – 2. 7. 2021

Pan Hanč, pro některé z Vás Mirek, pocházel z Křížlických pasek. Narodil se manželům Hančovým a byl posledním ze 4 synů – Josef, Bohouš a Jaroslav. Na základní školu chodil do Křížlic, na střední školu se vydal za hranice našeho okresu, do Hrádku nad Nisou, kde vystudoval zemědělský obor. Po úspěšném dokončení střední školy nastoupil do zemědělského družstva Nepolisy. Byl zvědavým, přemýšlivým a pokorným, tehdy ještě klukem, a naučil se spoustě užitečným věcem, které po svém návratu do rodných hor, úspěšně aplikoval.

Pamětníci vzpomínají, že si někdy v tomto období svého návratu, na nějaké naší vesnické zábavě v okolí, našel svoji milovanou, celoživotní lásku – Mařenku, jednu z 5–ti sester Alfréda Rychtra z Hample. Měli se celý život rádi, jejich vztah byl hezký, láskyplný, a přesto, že spolu bohužel nemohli mít děti, byli tady jeden pro druhého a bylo se od nich, a jejich souznění, čemu přiučit. Ráda vzpomínám, když u nich naše babička s dědou, letití sousedé, kamarádi, sedávali „na stodole“ – popíjelo se, hodovalo se, hovořilo se – byly to krásné časy!

S Mařenkou prožili celý život na krásném místě v chaloupce čp. 29. Chalupu celou rekonstruovali a zvelebili – udělali novou střechu a zezadu, na půdě si pan Hanč vybudoval, svoji druhou celoživotní lásku, truhlářskou dílnu. Při vzpomínkách na pana Hanče jsme se dostali k tomu, že velká spousta jeho kamarádů, sousedů a místních od něho mají doma „kus dřeva“ z jeho lesů, který s láskou, svým truhlářským umem, přetvořil. S oblibou vyráběl babičkám vály a prkýnka, ale pouštěl se i do složitějších akcí – postelí, skříní, stolů apod. Práci se dřevem měl rád a bylo to znát!

Určitě si také budete pamatovat jeho vozový park. Jeho oblíbená barva byla pravděpodobně červená – vítkovické cesty brázdil vozy značky škoda – nejdříve Rapidem a později Octavií první generace.

Pan Hanč si, když se ve Vítkovicích trochu rozkoukal, vzal na starosti Státní statek Vítkovice, nahoře u kostela. Byl jeho dlouholetým předsedou a vedl ho dobře, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Spoustě místním lidem statek přinesl obživu, přátelské vztahy a dovednosti, jejich předsedy, který, vždy, každému, rád poradil a pomohl s jeho hospodářstvím doma. Pan Hanč byl na svoji dobu velmi ambiciózní, proaktivní, poctiví, vytrvalí – netrvalo dlouho – a stal se tajemníkem předsedy Národního výboru pana Novotného a později samotným předsedou. Lidé ho znali, důvěřovali mu a nechali mu volné ruce při budování našich Vítkovic.

Nejkrásnější, co jsem se od pamětníků dozvěděla je, že celé údolíčko, kde máme dnes školku, čističku a 2 rodinné domy, bylo celé, až po Hamerský potok u první bytovky pana Hanče – nabízí se tedy možný nový název na jeho počest a nesmazatelný odkaz – „Hančovo údolíčko“. Nikdy tudy nevedla cesta, pan Hanč ji nechal vybudovat a dal

k užívání všem lidem, kteří tudy potřebovali jezdit. A pak už to šlo ráz na ráz. V době svého starostování se zasloužil o mnoho! V údolíčku nechal vybudovat čističku odpadních vod, tehdy hlavně pro nově stavěné bytovky; mateřskou školkou, kterou stavěli společně s místními

kluky, kteří holdovali zednickému řemeslu. Podílel se na rekonstrukci a údržbě budovy základní školy. Nahoře nad Jiříčkovými vybudoval vodovod – z rybníku, kterému se přezdívá „Vackáč“, stáhl vodu pro celé dolní Vítkovice. Když se stavěl Jasmín, dostal pro naši obec, od stavební firmy darem 2 polské kotle Dozamet, jeden se nainstaloval do školy a druhý do našeho nového kulturního domu.

Letos jste si již mohli všimnout, kdo jste listoval naším kalendářem, že je zde fotografie z „akce Z“ a na které jsou zachyceni pan Hanč s místními kluky, kteří se na stavbě našeho KD podíleli. Kulturní dům stojí na místě bývalého závodu papíren, dole u Jizerky pod Veithovým kopcem. Již v té době tam byly sál, kino a obchod, ale kapacitně a stavebně bylo potřeba se tomu pověnovat trochu důkladněji a vzalo se to, jak se říkává, od podlahy. Kulturní dům se stavěl na 2 etapy. Děkujeme všem, kteří jste se na jeho stavbě podíleli, máme kde pořádat bály, hrát volejbal a děti mají krásnou velkou tělocvičnu.

Při „akci Z“ se také budovalo na Horních Mísečkách – chata Iveta, která v té době sloužila jako ubytovna pro řidiče autobusu, obsluhu parkoviště a veřejné toalety pro návštěvníky hor.

Pan Hanč byl vizionář a celý svůj život nezištně zasvětil rozvoji naší obce! Pane Hanči – děkujeme, bylo nám ctí Vás poznat, jsme rádi, že jste byl právě naším občanem.

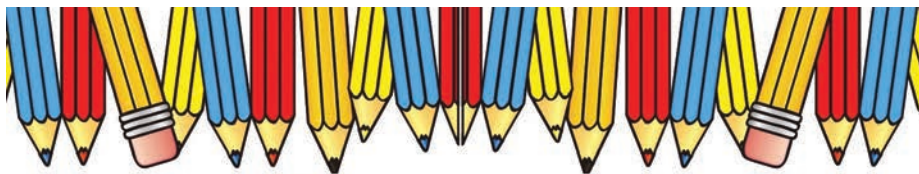
Napadá Vás, na koho spolu zavzpomínáme příště?

Přeji si, aby se Vám naše nová rubrika líbila, a budu moc ráda, když se na ní budete kdokoli, jakýmkoli způsobem podílet. Vaše náměty a připomínky směřujte, prosím, prozatím, na mě, budu se těšit.

Děkuji za Vaši pozornost.

Hezké jaro!

Martina Mejsnarová

Krkonošská ZŠ
a MŠ Vítkovice

Krkonošská základní škola a mateřská škola Vítkovice,
příspěvková organizace
Vítkovice 28, Vítkovice, 512 38

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

ŠKOLNÍ ROK 2025/2026

**pondělí 5.5.2025 8-16 hodin
v mateřské škole Vítkovice**

K zápisu přineste:
dokumenty k žádosti o přijetí
občanský průkaz rodičů
rodný list dítěte

Žádost o přijetí najdete na
www.skolavitkovice.cz

Krkonošská ZŠ
a MŠ Vítkovice

Krkonošská ZŠ a MŠ Vítkovice, příspěvková organizace
Vítkovice 28, Vítkovice, 512 38

vyhlašuje

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY

školní rok 2025/2026

který proběhne v pondělí

28.4.2025
13:00-16:00 HODIN

v budově základní školy ve Vítkovicích

K zápisu se dostaví děti narozené v období 1.9.2018 – 31.8.2019

S sebou si vezměte rodný list dítěte a občanský průkaz.

Děti s odloženou školní docházkou narozené do 31.8.2018
k zápisu již nejdou! Jsou automaticky přijaty do 1. ročníku.
Rodiče se pouze dostaví vyřídit potřebné formality.

Další informace
www.skolavitkovice.cz
tel. 603 727 851

Těšíme se na Vás i naše budoucí žáky

Okénko školy

Nový rok v Základní a mateřské škole ve Vítkovicích

Milí občané,

dovolte mi, abych Vás seznámila s akcemi školy a školky, které proběhly od začátku kalendářního roku. Čas neskutečně rychle plyne, a než se nadějeme, zazvoní konec školního roku 2024/2025, který nám neskutečně rychle utíká. Po stručném monitoringu proběhlých akcí, uvedu i to, co pro Vás s žáky chystáme ve zbývajícím čase.

1) Naše škola i školka se zapojila do celostátní „Tříkrálové sbírky“. Překvapila nás vřelost, vstřícnost a štědrost obyvatel Vítkovic. Děkujeme za vybrané finance, které budou pomáhat v blízkém okolí Jilemnice.

2) Dne 24. 1. 2025 společně škola i školka vyrazily na sváteční oběd na chatě Tereza, cestou jsme bobovali a děti si hlavně užily závěrečný dlouhý sjezd. Oběd byl jako z říše snů. Děkujeme milému personálu za péči a úžasné jídlo.

3) 15. února žáci, kteří odolali chřipkové epidemii, vystoupili na ples v kulturním sále. Nejen, že zatančili a sklidili bouřlivé ovace, ale vyrobili i valentýnská přání se vzkazy.

V únoru se začala měnit školka, nejen výzdobou, ale i organizačně. Od dubna zavádíme informativní program pro rodiče, který pro ně bude přehledný z hlediska omlouvání dítěte a zákonní zástupci v něm budou mít i veškeré fotografie, informace o akcích, platbách atd.

4) S paní učitelkou Lucií Matas se děti dostaly na svah lyžařského areálu Aldrov, kde probíhal týdenní výcvik našich nejmenších na lyžích. Děkujeme obci i instruktorům. Počasí a sněhové podmínky nemohly být lepší.

5) Zaměstnankyně školky si navíc přichystaly dne 27. 2 karneval, kde řádl i bláznivý klaun, který i kouzlil.

5) 27. 2 navíc prošel Vítkovicemi masopustní průvod. Obnovení této tradice určitě zachováme a Moranu příští rok opět pošleme u úřadu do potoka, aby vítkovické údolí začaly zaplavovat sluneční paprsky.

Co nás čeká na jaře: zápisy do první třídy a mateřské školy, zahájení plaveckého výcviku MŠ i ZŠ, focení, velikonoční jarmark na chatě Tereza. Dále chystáme Den dětí, navazujeme spolupráci se školou ve Vlčicích, dny pro maminky a tatínky. Je toho spoustu, o všem Vás budeme informovat. Sledujte naše webové stránky <https://skolavitkovice.cz/> a facebook.

Doufám, že dobrá pověst školy, sport a krásné okolí, přivede do školních lavic i školky, nové děti, které zapojíme do dalšího dění.

Mgr. Lucie Farkašová ředitelka školy

Sluníčková lyžařská zima ve Vítkovicích

I když za okny začínají zpívat melodii jarní ptáci, sníh nám v údolí ustupuje, sluníčko svítí o sto šest a jaro nám neochvějně klepe na dveře. Jsme rádi, že můžeme právě proběhlou zimu zhodnotit plnými doušky. Vždy si říkám, jaký máme dar žít na horách a užívat si zimních radovánek. Však krajina plná sněhových vloček, teplotami pod nula stupňů Celsia je dnes vzácností. Proto bychom si měli vážit darů, které nám naše příroda nabízí. Není nad to vyrazit s dětmi ze školy z Vítkovic o velké přestávce a během družiny za sněhem v podobě pekáčování a hraní různých her. Tím to ovšem nekončí, děti naší školy chodí v rámci tělesné výchovy a družiny minimálně třikrát týdně lyžovat. Využíváme především běžkařské tratě na Aldrově, na Roudnici a v přilehlém okolí, které jsou pro nás v rámci možností perfektně připravené. V rámci sjezdového lyžování a snowboardingu máme možnost brázdit sjezdovku na Aldrově a snowpark na Jizerce, který máme v bezprostřední blízkosti školy. Samozřejmě by vše neproběhlo bez obětavosti učitelského sboru, rodičů, skiareálu Aldrov a Jizerka, správců běžkařských tratí na Roudnici, za což patří všem obrovský dík. V neposlední řadě se sluší poděkovat dětem, kteří na sobě neskutečně pracovali a do jednoho se neuvěřitelně zlepšily. Jsme moc rádi, že můžeme trávit čas v překrásném prostředí Krkonoš.

Tým učitelů ZŠ Vítkovice

Škola v přírodě

Žáci vítkovické školy navštívili v termínu od 27. 2. do 28. 2. 2025 školu v přírodě, STŘEVLÍK – Hejnice, ekologické centrum enviromentální výchovy.

V průběhu dvou dní seznámili s bukovými lesy, které patří do národní památky UNESCO. Programem je provázeli dvě bukové bytosti – Bučinka s Bučínkem. Dětem pomoci pohádkových příběhů nastínili život buku – od narození až po dospělý život bukového velikána.

Lektorka zapojila do programu smyslové a kolektivní hry, které byly zaměřené na šíření bukového semena, jak stromy rostou a co je vlastně lesní internet.

Strávili jsme dva radostné dny v prosluněném bukovém „moři“ a věříme, že jsme v Hejncích nebyli naposledy. Děti byly samozřejmě nadšené.

Tým učitelů ZŠ Vítkovice

Co se dělo u hasičů...

Návrat jara znamená přicházející teplejší dny a blížící se pálení čarodějnic je tradiční zvyk, který znamená definitivní konec zimy a vítání jara. Proto se na vás budeme tradičně těšit na hřišti u kostela. Ale vraťme se o pár týdnů zpět. V půlce ledna jsme zopakovali retro diskotéku. Jak to tak bývá, i u filmů a pohádek, tak první díl bývá lepší než ten druhý. Ze začátku večera jsme tam byli sami s pár místními děvčaty. Ovšem jakmile vypnuli lanovku, lidé se doběhli převléknout a pak začala ta pravá zábava. Bylo úžasné sledovat partičky omladiny, jak trsají na Haničku Zagorovou nebo Míšu Davida. Tak uvidíme, třeba někdy přidáme díl třetí. V březnu jsme se opět sešli v kulturním domě, tentokrát na tradičním maškarním bále. Je vidět, že za ta léta, kdy nám spousta dětí odrostla a někteří už dorazili i s vlastními potomky, nám místní podnikatelé, ale i lidé, kteří mají jakýkoliv vztah k Vítkovicím, pomáhají celý bál připravit. Rok od roku je finančně náročnější obstarat hračky do tomboly a odměny za soutěže. Proto Vám všem patří velký Dík. Děti nám dorůstají rychleji než čáp a vrána stihnout do Vítkovic dolétnout. I tak se sešla početná skupinka dětí v krásných maskách a celé odpoledne si užívala soutěžení. Užívejte si jaro plnými doušky a občas mrkněte na vývěsky, kam vám včas pověsíme, co pro vás chystáme.

Hasiči

Děkujeme našim sponzorům:

Aldrov Resort | Horská bouda Aldrov – p. Svoboda | Horský pension Svatý Hubert – Zdeněk Krása | Hospoda Na stráni – Pavel a Zdena Tůmovi | Hospoda u Telců – Jan Telec | Chata Hadovka | Chata Jasná | Chata Mísečky | Chata Tereza | Chata Vurmovka | Jilemnická Bouda – obsluha | Jirka Kubišta – apartmány Mísečky | KRNPAP – Polesí Rezek – Vítkovice | Labská bouda | MARIEL s. r. o. – Horské Zátíší | NOTE – stavební firma Křovinovi | Obecní úřad Vítkovice | Obsluha parkoviště H. Mísečky | p. Ing. Hana Uhlířová | p. Klímová – Horní Mísečky | p. Miloš Janouch | p. Pavel Jindříšek – Zemní práce | p. Mareček | Penzion Berta | Penzion Jeruzalém – Rezek | Roman Mládek – Bufet | RTR – Servicespol s. r. o. Horní Mísečky | SKI půjčovna Klemš | Skiareál Špindlerův Mlýn – Melida – Horní Mísečky | Starosta Jilemnice – David Hlaváč | Tesařství Šír Rezek | Vodní stavby Praha, lyžařský oddíl – Chata Rolba | Vrbatova Bouda

Sportovní klub hraběte Jana Harracha

Sportovní Bál

V sobotu 15. 2. 2025 proběhl ve vítkovickém kulturním domě další ročník oblíbeného Sportovního bálu.

Bál pořádáme pod záštitou našeho sportovního klubu hraběte Jana Harracha, jenž vznikl 12. 11. 1990 a budeme letos slavit jeho úctyhodných 35 let.

Za barem jste mohli potkat spoustu našich členů, skvělých lyžařů, kteří nás reprezentují na svých zimních dovolených po Čechách i v zahraničí. Mimo jiné také, ale velmi dobře točí pivo, mažou jednohubky a pomáhají nám nezištně s přípravou. Hodně jich je ze Štěpanic, a hodně z nich má dokonce stejné příjmení – Hanuš. Ale máme i další členy, naše vítkovické kluky a holky, kteří nám pomáhají a my jsme za to moc rádi. Děkujeme, vaší práce si, naši milí členové, velmi vážíme!

Kdo jste si letos kupovali na bále lístek, určitě jste u vstupu poznali našeho stálého, osvědčeného výběrčího – pana Viléma Potůčka. Pan Potůček dlouhá léta učil a trénoval vítkovické děti (tehdy ještě děti, a pak děti těchto dětí) lyžařskému umu. A dovolte mi, prosím, krátké zamyšlení – jestli nás někdy, někdo, něčemu opravdu naučil, byl to on! A my mu za jeho trpělivost a předávání zkušeností mockrát děkujeme. Zasloužil by medaili!

Ale teď už k samotnému plesu. Letos se to snad zase povedlo! Je možné, že někomu se nemuselo líbit úplně všechno – není člověk ten, aby se zavděčil lidem všem, ale věřte, že se snažíme, aby se vám s námi líbilo, a příští rok jste nás svoji milou návštěvou poctili zas a znovu. Budeme rádi, když nám řeknete, kde náš ples ještě pokulhává, my se budeme snažit ho rozeběhnout. Konstruktivní kritika byla, je a vždycky bude v pořádku a přínosná.

Letošní přípravy vrcholily už ve čtvrtek. Nedovedete si představit, jaká je to legrace nanosit všechno po schodech zezdola nahoru. Tím vším myslím pípu, sudy piva, alko, nealko, celou tombolu a všechny naše propriety, kterých každým rokem přibývá. Následuje stěhování stolů a židlí po sále, kontrola rezervací, nachystá se „BAR – KRMELEC“ a oblíbená tombola, která však tou dobou, nemyslete si, ještě stále není kompletní. Mnoho darů se k nám dostane až v sobotu večer. Tombola byla letos opět opravdu bohatá. Měli jsme skoro 300 cen v hodnotě 60 000,-, mimoto se nám sešlo do tomboly ještě 8 sudů piva – byli jsme v naprostém úžasu! Dovolte mi, tímto všem našim sponzorům za jejich štědré dary SRDEČNĚ PODĚKOVAT.

Jmenovitě těm, kteří nás podporují nejvíce: TROPICO by Hilding avers – p. Horáčková, VCES a. s. – p. Vodehnal, EUROSPEKTRUM GROUP a. s. – p. Nováková, MZ – CHROM a. s. – p. Morkes, LTV – illuminant trading s. r. o. – p. Lojín, Kbelský pivovar – p. Winkler, Labská bouda, Vrbatova bouda, Chata Vurmovka – p. Stuchlík a mnoho a mnoho dal-

ších. Zvláštní díky patří také manželům Hájkovým – chata Valerie, kteří nám věnovali profi myčku. Naše nová „Máňa“ je velmi praktickým darem a bude nejen naším pomocníkem na mnoho dalších akcí v KD.

Pomalu se chýlíme ke konci, i když je toho ještě tolik, co bych Vám chtěla a mohla říct. Tak už jenom ve zkratce. Na bále se opět podílely se svým tanečním vystoupením naše děti ze ZŠ Vítkovice se svojí novou paní ředitelkou a paními učitelkami. Děti si pak rodiče nebo Pavlík Hartigu skitaxikem odvezli domů, ale kantorský sbor s námi na plese zůstal a vypadlo to, že se dobře bavil.

Také je potřeba ještě určitě zmínit, že letos se klukům z lanovky povedl uvařit naprosto luxusní hovězí guláš. Pan Jiříčka s Milanem a Žábou zaslouží řád zlaté vařečky. Hoši, děkujem! Ušili jste si na sebe bič!

A úplně poslední věc – měli jsme na letošní rok ještě nachystané malé překvapení – pořídili jsme instantní fotoaparát – můžete znát také jako Instax či Polaroid – jsou oblíbené pro své okamžité vyvolání malých fotek na památku. Fotokoutek byl parádní, doufáme, že jste si domů odnesly pěkné fotky, potažmo vzpomínky. Fotoaparát bude k mání opět na Krakonošovi, na kterého nám dovolte, Vás, tímto srdečně pozvat – 29. 3. 2025 do skiareálu Aldrov. Celým dnem Vás provede moderátor rádia Černá Hora Vašek Mašinda a kapela Žebřík do kurníku. Vidíme se? Tešíme se!

Pěkný zbytek zimy, začátek jara a ještě jednou Vám všem mockrát děkujeme, že jste byli jakýmkoli způsobem s námi.

Za SK Martina Mejsnarová

Děkujeme našim sponzorům:

TROPICO by Hilding anders | VCES a. s. – p. Vodehnal | Eurospektrum Group a. s. – p. Nováková | KORAPET s. r. o. – p. Petrák | LTV – illuminant trading s. r. o. – p. Lojín | MZ – chrom, s. r. o. – p. Morkes | Chata Vurmovka – Kachna | Kbelský pivovar – p. Winkler | Česká spořitelna – p. Ropický | Jasmín – p. Dolínek | p. Křovina | Bouda Hadovka – p. Klacek | Motostehlík Kolomuty – p. Stehlík | Labská bouda | Vrbatova bouda – p. Vrcholová a Lucka s Jirkou | Chata Tereza – p. Suchá | Skiareál Aldrov | Ing. Jan Šír | Apartmány Bylo Nebylo – p. Štočková, p. Cigánek | VVISS a. s. – p. Šrytr | Chata Jasná – p. Arsenjevová | Petr a Zdeněk Hanušovi | Jilemnická bouda – kolektiv | Chata Mísečky – p. Strych | Aroma Aldrov – p. Rychtr | Miraski school – p. Novák | Půjčovna Aldrov – p. Ženíšek | Horská bouda Aldrov – p. Svoboda | Mezi kopci – p. Svoboda | Ski Škola Lenka – p. Johnová | Veithova Vila – p. Nedvěd | Podkrkonošská uzenina | Autoservis Martinec – p. Martinec | SKI Klemš – p. Klemš | Hančova bouda – manželé Čechotovští | Family park – p. Hajný a p. Hamáček |

Události s pětkou na konci letopočtu

- 1415** – 6. července upálení mistra Jana Husa – rozpoutána revoluce husitská – Václav × Zikmund
- 1585** – dokončena nejstarší mapa Krkonoš od Šimona Hüttela – první zmínka a založení sklárny ve Vítkovicích – majitel Vílém z Valdštejna
- 1665** – stavba kaple na Sněžce (spory mezi Černínem a Schaffgotschem)
- 1775** – Arnošt Harrach zrušil pastvu panského dobytka – na Jilemnickém panství
- 1795** – zemřel hutník Erben a tím zanikla sklárna ve Skelných Hutích
- 1835** – ve vítkovické části Skelné Hutě postaveno 27 domů (na vykácených místech okolo bývalé sklárny)
- 1895** – národopisná výstava československá v Praze – květen – říjen, navštívilo ji 2 065 285 osob, iniciátor výstavy byl František Adolf Šubert (1849–1915), první ředitel Národního divadla
- 1905** – 3. února se konal první distanční závod v běhu na lyžích v Krkonoších – iniciátorem byl Josef Rösler Ořovský
- 1915** – v dubnu byla ve Vítkovicích provedena sbírka kovů, byly sundány a rozbity kostelní zvony a upotřebeny ve zbrojním průmyslu (1914–1918 1. světová válka)
- 1925** – 2. ledna na Horních Mísečkách shořel hostinec a noclehárna čp. 140 – majitel Václav Adolf
- v červnu ukončil učitelskou dráhu v Dolních Štěpanicích Jan Buchar
 - ve Vítkovicích začala výstavba nové školy čp. 28 na stejných základech (v roce 1924 vyhořela, české děti chodily do školy německé)
 - v září poprvé zazněly z kostela nové zvony
- 1935** – zemřel Otta Jan Nepomuk Harrach – poslední šlechtický pohřeb (hrobka v Horní Branné)
- v Praze se konal Slovanský silniční kongres – k nahlédnutí plány stavby silnice na Zlaté návrší – 4. úsek, dokončeno 10. 8. 1936 – Masarykova horská silnice s pamětním kamenem v Hrabachově
 - při stavbě silnice z Dolním Míseček na Zlaté návrší bylo zaměstnáno 250 dělníků
 - od září bylo povoleno zemskou školní radou české vyučování na obecní škole ve Vítkovicích

1945 – 80 let od konce II. Světové války

- 21. června se začalo učit v české škole čp. 28 (za války zde byla škola německá a zemědělská)
- zemřel Jan Nepomuk Karel Harrach

1955 – dokončena elektrifikace obce Vítkovice

- zbourání Kociánova mlýna čp. 183 (pod Hotelem Praha), materiál použit při stavbě kravína
- Jáchymovské doly prováděly průzkum rudy na Horních Mísečkách
- zemřel Jindřich Ambrož (1878–1955) – tajemník MěÚ v Jilemnici, znalec Krkonoš – příroda, historie, místopis, současník Josefa Aleše – lyžce a Jana Buchara – jednatel Klubu turistů (*Kalendář 2025 Krkonoš – Putování s Jindřichem Ambrožem*)

1965 – ve Vítkovicích bylo celkem 348 trvale žijících osob

- 6. listopadu požár Labské boudy

1975 – v říjnu nově otevřena Labská bouda

- tragédie na Sněžce – při záchraně turisty zahynuli dva členové horské služby
- Jan Messner a Štefan Spusta.

Jana Hochmanová

Valná hromada Svazku měst a obcí Krkonoše

Valná hromada Svazku měst a obcí Krkonoše schválila nové strategie pro cestovní ruch a značku regionu

V pátek 6. prosince 2024 proběhla v konferenčním sále Aldrov Resortu ve Vítkovicích v Krkonoších Valná hromada Svazku měst a obcí Krkonoše. Setkání se zúčastnili starostové členských obcí i pozvaní hosté, z řad zástupců Libereckého a Královéhradeckého kraje, správy Krkonošského národního parku nebo Horské služby.

Jedním z hlavních bodů programu bylo schválení vstupu obce Roprachtice mezi členské obce svazku. Svazku. Důležitou součástí jednání byla také informace o uzavření memoranda horských obcí, které čelí řadě specifických problémů v oblasti financování, demografie, cestovního ruchu, ochrany přírody a dalších.

Zásadním bodem na programu valné hromady bylo představení a následné schválení Strategie rozvoje cestovního ruchu pro období 2025–2032, která představuje rámec pro koordinovaný a udržitelný rozvoj destinace Krkonoše. Jejím cílem je nejen posílit pozici Krkonoš jako evropské horské destinace, ale také minimalizovat negativní dopady turismu na přírodu a místní komunitu.

Součástí jednání bylo také přijetí Strategie značky Krkonoše, která má kromě nové vizuální identity a sloganu podpořit jednotnou komunikaci regionu a posílit jeho image jako atraktivního a autentického místa k návštěvě i životu. „Schválení těchto dvou dokumentů pro nás představuje klíčový milník v našem úsilí o udrž-

telný rozvoj cestovního ruchu v regionu. Vznikají v době, kdy čelíme několika zásadním výzvám od klimatické změny přes měnící se požadavky návštěvníků až po potřebu digitální transformace. Do celého procesu vzniku se zapojilo přes sto zástupců podnikatelské sféry, zástupců obcí, spolupracujících organizací (MAS, Správa KRNP, Liberecký a Královéhradecký kraje, AHS) což nás velmi těší.

Program uzavřelo schválení plánovaných aktivit Destinační společnosti Krkonoše na rok 2025. Po oficiálním jednání měli účastníci možnost poobědvat a prohlédnout si nový Aldrov Resort.

Bližší informace:

**Magdaléna Škapová, PR,
manažerka fondu cestovního ruchu
mskapova@krkonose.eu,
731 910 267, www.krkonose.eu**

Budaření v Krkonoších

Pakliže je historie Krkonoš něčím jedinečná, jsou to osamělé lidské příbytky vysoko v horách – boudy zakládáné samostatně či rozptýleně ve skupinách na lučních enklávách. Některé sloužily původně jako letní salaše. Jiné zakládaly rodiny dřevařů a v každodenním boji s nehostinnou vysokohorskou krajinou hledaly podmínky k životu. Od poloviny 18. století se tyto příbytky stávaly celoročními sídly budařů, kteří později objevili i jejich turistický potenciál. Během našeho putování po horách tyto příbytky vyhlížíme dodnes a rádi se schováváme do jejich hřejivé náruče.

O tom, jak to všechno začalo, kdy osídlili hory první hospodáři a jak vypadaly jejich dny, jsme si povídali se **sociokulturním antropologem, etnologem, publicistou, horolezcem a nevyčerpatelnou studnicí informací a příběhů o Krkonoších, Liborem Duškem**. Začtete se do jeho vyprávění a přeneste se s námi na nehostinné krkonošské hřebeny dob dávno minulých, kdy byl život na horách ještě mnohem těžší než dnes.

Kdy a jak začalo první osídlování Krkonoš?

Ještě v 11. století byly Krkonoše neprostupným pomezím plným vlků a medvědů, na jehož okraj lidé chodili sbírat klestí a lovit. Ještě dalších několik staletí proto v Krkonoších nežili, ale postupně sem začínají přicházet první Vlaši, sběrači drahých kovů z Benátské republiky, kteří se tady sice neusazují, ale dělají zde tzv. vlašské značky, aby ostatním hledačům ukázali, kde mají drahé kameny, zlato i stříbro hledat.

To je tedy, dá se říct, takové první pronikání lidí sem. Kdy začala kolonizace jako taková?

První vlna souvisí s hornictvím a hutnictvím, ale to ti lidé obývají spíše nižší polohy Krkonoš a do lesa chodí jen do práce. Bydlí na území Vrchlabí například. Osídlení je paralelně slovanské a německé. Je zde osada Wrchlab, která je slovanská a máme tady také německou osadu Giesdorf.

Kdy se tedy kolonizace rozvíjí víc?

Ten větší rozmach vnímáme v momentě, kdy je Vrchlabí povýšeno na město, tedy od roku 1533. Jde o takzvanou dřevařskou kolonizaci, jsme v období 16. století, kdy na území Krkonoš přichází Kryštof Gendorf z Gendorfu. Na jeho žádost přicházejí lidé těžit lesy.

Co to bylo vlastně za lidi, kteří do Krkonoš přijeli těžit dřevo?

Na těžbu zejména středních a východních Krkonoš pozval Gendorf odborníky z Alp-ských zemí, zejména z Rakouska, tedy Štýrska a Korutan. Krkonoše jsou v první polovině 16. století stále neosídleným lesem, kterého se lidé dokonce i bojí, což souvisí s nejrůznějšími pověrami.

Třeba s tou o Krakonošovi?

Přesně tak. Ale nenechte se mýlit, v té době je Krakonoš ještě pořád důlní skřítek, který horníkům a hutníkům škodí. Lidi se těch hor a lesa báli, bylo to pro ně tajemné, nebezpečné a neznámé prostředí, ale potřebovali ho. A aby mohli les smysluplně těžit, museli se co nejdříve k němu přestěhovat. Tou dobou byla již vynalezena pila, ale oni dřevo sekali ručně sekerami. Pařezy, které po nich zůstaly byly zhruba metr vysoké, protože to sekali tak, aby jim to bylo pohodlné. Chudší lidé pak chodili těžit pařezy, aby měli čím topit.

Jak tito lidé dokázali vlastně z ničeho, v drsné a zatím nehostinné krajině, přežít?

Nejdříve si samozřejmě museli postavit nějaké jednoduché obydlí. Klíčové je, že si s sebou přivezli krávy a kozy, a to byla alfa a omega jejich obživy. Živí byli na mléčných výrobcích. V tomto období postupně vznikaly takzvané luční enklávy.

Jakou měly takové enklávy podobu?

Enkláva vznikla vykácením a vyžďáření lesa. Obydlí si lidé udělali ze dřeva, představujeme si je jako takovou chýši. Z kamene pak takzvanou mlíčnici, kde si schovávali mléčné produkty. Až po několika letech teprve zvládli zakládat malá polička, kde pěstovali brambory a v nižších polohách i obilí a trochu zeleniny.

Náročné zimy v Krkonoších opravdu zvládli lidé i zvířata přežkat?

Zpočátku ne, první generace na horách přes zimu nežily, protože nebylo možné zajistit dostatek sena. Trvalo to zhruba dvě až tři generace, než z lesní krajiny udělali dostatečně rozsáhlé luční enklávy, které mohly poskytnout odpovídající zásoby sena. Přelom 16. a 17. století je tak důležitým mezníkem a dá se říct, že zde vzniká budní hospodářství jako takové.

Kdy přišla ta změna, jejíž součástí byla proměna bud v zemědělském slova smyslu na turisty oblíbená místa?

17. a 18. století bylo v zemědělském ohledu víceméně neměnné, technologie i princip života fungovaly dost podobně nějakých 200 až 250 let. Změny začaly až s obdobím romantismu, kdy se začal rozvíjet turismus. Budaři najednou pochopili, že z lidí, co chodí do hor, mohou mít peníze.

Tou dobou se budaři začínají na "plný úvazek" věnovat službám pro turisty?

To ještě zdaleka ne, nešlo to tak rychle, vše v průběhu generací plynule přecházelo jedno v druhé. Jsme řekneme na přelomu 18. a 19. století, v té době už ve větší míře odzvonilo sklářství i hutnictví a klíčový je pro region textilní průmysl. Původní budaři, muži i ženy, tkalcují doma na ručních stavech nebo chodí pracovat do textilek na úpatí hor. Nicméně budní hospodářství jako takové stále funguje, protože budaři na usedlostech chovají hospodářská zvířata. Zároveň ale do Krkonoš začíná proudit čím dál víc lidí a turismus se rozvíjí. Ještě víc pak od 60. až 70 let 19. století.

Jaká byla tehdejší úroveň ubytování v boudách?

Ty podmínky se rozvíjí postupně. Prvotní romantici spávali na seníku, ale standard se samozřejmě postupem času začal zvyšovat. Tím boudaři získávají více peněz a ti, co se turismu opravdu chytli, mohli později odejít z fabrik, aby se více soustředili na ubytovávání turistů a také na chov zvířat, kvůli nadprodukci produktů. Už tehdy by se dalo mluvit o takové agroturistice.

Co sem turisty kromě krásné přírody táhlo?

Lidi sem táhne hlavně čerstvý vzduch, protože města jsou v době průmyslové revoluce silně zakouřená, smog byl obrovský. Už i dříve turisté vyhledávali domácí produkty, čisté "bio" mléko a další. Tenhle model v podstatě funguje dodnes.

Jak to pak historicky s budním hospodářstvím pokračuje dál?

Přichází do toho druhá světová válka, která budní hospodářství zařídne. Muži jsou na frontě, ženy pracují. Málo se to ví, ale s budním hospodářstvím tou dobou pomáhají i váleční zajatci. No a s vysídlením Němců to víceméně padá. Zůstalo tady pár dřevařů a odborníků, ale nebylo to o tom, aby se hospodářství udrželo. Protože zejména v těch vyšších polohách byli právě spíše Němci.

Jak to na horách vypadá za komunismu?

Hned po válce přijde takzvaný princip národní správy, boudy si berou různé spolky či jednotlivci. Opuštěné statky po Němcích jsou dosídlovány lidmi z nížin. Víc a častěji se ale dosídlovalo v Podkrkonoší, do hor se lidé moc nehrnuli, protože tam byly ty podmínky stále náročné. Dá se říct, že tím budní hospodářství v podstatě

zaniká. Z bud se staly často chaty ROH, dostaly je nejrůznější podniky jako rekreační objekty. A tuhle historii už myslím každý zná. O objekty se moc nestaraly a je to vidět i na krajině, vše se proměnilo. V druhé půlce 40. let jsou ještě na snímcích vidět políčka, louky a pastviny. Později ale vše postupně zarůstá a zalesňuje se. Některé enklávy zanikly, jiné se zmenšily. Budní hospodářství žilo už opravdu jen máličko.

Co mají společného původní budní hospodáři s těmi dnešními?

Vlastně vůbec nic. První boudaři sem přišli za prací a to, že zde zůstali, byla spíš taková znouzectnost. Za pomoci obrovského úsilí našli způsob, jak tady přežít a žít. Pak sem začali pozvolna proudit turisté a situace se měnila. Zatímco dnešní hospodáři jsou tady primárně proto, že mají nějaký penzion, ubytování a víceméně stálou klientelu. A dobytek spíše jen jako doplněk. Společnost se prostě proměnila, to je vývoj, nehodnotím to negativně. A samozřejmě každá doba má svoje, nic není černobílé. Jistě ale je, že na horách to bude vždycky alespoň o trochu náročnější než v nížině.

Magdaléna Škapová a Alena Cejnarová
Krkonose – svazek měst a obcí
Destinační společnost pro TO Krkonose

Jak se žije současným boudařům v Krkonoších

Pokud jste četli náš únorový rozhovor s Liborem Duškem, seznámili jste se s historií budaření v Krkonoších. Jak se ale na horách žije jejich současným provozovatelům? A je budaření opravdu jen byznys, nebo k němu je stále potřeba i srdce horal? O tom jsme si povídali s Alešem Hnízdem, provozovatelem Labské boudy.

Jedněmi zatracovaná pro svůj specifický, a ne zcela tradiční "roubenkový" vzhled, druhými milovaná pro svoji syrovost, svébytnost a majestátnost. Ať už patříte do jedné či druhé skupiny, jedno je jasné – Labskou **boudu** nelze přehlédnout. Má bohatou historii a v jejím okolí se psaly a dodnes píší velké příběhy. **Aleš Hnízdo**, horal tělem i duší, nám vyprávěl o tom, jak často zachraňují zbloudilé turisty, jestli věří na Krakonoše a co pro něj budaření znamená.

Jak a kdy jste se dostal na Labskou?

S manželkou máme moc rádi hory, já jsem už od narození horal. Mým tajným přáním bylo spát na Labské boudě, což se mi nakonec vyplnilo a strávili jsme tu tehdy dvě noci. Za nějaký čas slovo dalo slovo a v roce 2020 jsme přišli zkusit štěstí s tím, že tady budeme pracovat.

Vy jste původně z Prahy?

Je to tak, oba jsme s manželkou z Prahy, ale už bydlíme celoročně tady. Kromě úseků, které jsou opravdu hluché. Po Velikonocích míváme tři týdny dovolenou a pak po 17. listopadu, před zimní sezónou. Ale nikdy tu není úplně prázdné. Když jsme pryč my, zůstává tu třeba topič, takže když se někdo ztratí, vždycky je možnost pustit zbloudilou duši alespoň do vestibulu.

Co je na boudaření nejkrásnější a nejtěžší?

Nejkrásnější je, když se sem lidi vrací a poděkují nám, že je zde někdo, kdo k tomu má trochu jiný přístup. Takový nebyznysový, srdcařský. My sem pustíme lidi, ať je osm ráno nebo půlnoc. Samozřejmě ne vždycky úplně s úsměvem na tváři, ale otevřu. Loni mi třeba v půl druhé ráno volali Poláci, jestli bych jim otevřel. Zrovna jsem sice byl v Harrachově na festivalu, ale zavolať jsem své ochotné manželce a ta je ubytovala. Takže to dobře dopadlo.

To je opravdu moc hezký příklad toho srdcařství...

My to tak prostě máme. Já to vnímám takovou tou původní optikou. Ne, že zavřeme ve čtyři nebo v šest odpoledne. Nemáme problém dát hladovým najíst třeba v deset večer, sice pak už nemají možnost vybrat si z několika chodů, ale hlady neumrou.

Upřímně řečeno, tohle se už v dnešní době jen tak nevidí.

Manželka mi říká, že jsem v tomhle takový svůj a jiný. Ale za mě je nepředstavitelné, že bych večer zamkl hospodu a nenapsal tam ani telefonní kontakt, nebo informace o první pomoci. Po lidech, kteří se sem přijdou ukrýt do vestibulu před škaredým počasím, nebo jen načerpat síly, nic nechceme. Pak nás o to víc mrzí některé negativní recenze na internetu. Podle některých je u nás draho a jen ždímeme z lidí peníze, ale opravdu to tak není. Nikdo, kdo boudaření nezkusil na vlastní kůži, si to nedovede představit.

To mě přivádí k otázce na zimu. Jak moc velké a náročné jsou přípravy právě na zimní sezónu?

Zima mě rok od roku učí a naštěstí jsem rok od roku chytřejší. Nejdřív jsem si na zimu nabíral skoro 1 800 kilo brambor v domnění, že na tom ušetřím a nebudu se s tím muset tahat, ale realita je jinde. Brambory jsou sice dobře uskladněné, ale jejich klíčení či měknutí se zabránit nedá. Třetinu jsem pak musel vyhodit. Ted' sem na zimu sice brambory, pivo, maso a další, navozíme, ale už ne v takové velké míře. Obvykle jezdíme jednou týdně na větší nákup, ať máme potraviny čerstvější.

A co třeba elektřina, když zrovna řadí vichřice. Jste připraveni na výpadky?

Člověk musí být připravený. Chlapi z horské služby říkají, že když je člověk dobře oblečený do hor, tak by se mu nemělo nic stát, ale nikdy neříkej nikdy. To samé platí i s elektřinou a dalšími technickými záležitostmi. Musíte mít v pořádku komín, dostatečnou zásobu pevného paliva, které navíc musí být suché. Je to spousta proměnných. Elektřina za moji éru tady vypadla naštěstí jen dvakrát a opravdu to nebylo moc příjemné. Čekali jsme 4 hodiny na vysvobození, než sem dojeli. Navíc to

bylo v zimě, přestaly jít čerpadla, kotel. Velmi brzy tu začalo být opravdu chladno, naštěstí zde byli jen jedni hosté.

Labská bouda má bohatou historii. Třeba takový příběh Hanče a Vrbaty, je tady doteď cítit?

Myslím si, že každý druhý člověk, který sem jde, ví, co se tady stalo. Letos přijela skupinka dětí a jedna holčička říká: „Paní učitelko, to jste nám neměla včera pouštět ten film. To je přesně to samé počasí, co bylo v tom filmu!“ (film *Poslední závod*, pozn. redakce). Lidi to tady cítí a přemýšlí o tom, občas se ptají, kudy běželi a za jakých podmínek.

Zmínili jste film Poslední závod, měl jste třeba možnost hovořit s jeho tvůrci?

Ano, měl. Režisér Posledního závodu Tomáš Hodan mi říkal, že se po tom příběhu pídil šest let. A je to opravdu do detailu vymakané. Celá ta časová linka je zmapovaná vlastně minutu po minutě, kromě asi hodiny a půl, kdy nikdo neví, co se stalo. A i mně tohle vyprávění znovu vnuklo přemýšlet o tom příběhu. I v souvislosti s tím, jak se lidi chovají dnes.

Myslíte tím, jak hory podceňují?

Přesně tak, teď nedávno v zimě sem přišla paní jen v teniskách a v džínách. Měla omrzliny prvního stupně a byla podchlazená. Horská služba jí musela poskytnout první pomoc a nebylo to dobré. Do Špindlu by už živá nedošla.

Takové záchranné akce podnikáte často?

To naštěstí ne. Stává se to třikrát až pětikrát do roka, většinou v zimní sezóně, ve které občas selhávají i moderní technologie. Není signál, telefon se z chladu vybije a vypne a tak dále. Shodou okolností, když jsem rolbou vezl filmový štáb Posledního závodu z Labské, tak jsme potkali rodinu na túře. Říkali, že Krkonoše dobře znají a mají je projedžděné na kole. Když jsem se pak vracel zpátky, už je zachraňovala Horská služba. Špatně odbočili u mohyly Hanče a Vrbaty, a i když stáli zhruba 50 metrů od tyčí, nevěděli kudykam. Skoro hodinu pak stáli v klubku a čekali na pomoc, a to včetně

malého dítěte. Zhruba měsíc před ztracenou rodinou se ztratil pán, který měl být podle signálu někde pod mohylou, ale našli ho až za rozcestím U čtyř pánů. To tehdy byla velká rojnice a intenzivní pátrání, naštěstí ho opravdu našli.

Povídal jste si někdy se starousedlíky o minulosti Labské?

Ano, poznal jsem minimálně pět lidí, kteří pamatovali i tu starou boudu. Zažil jsem člověka z Vrchlabí, který mi vyprávěl o tom, jak tady hořelo. Když to zaslechli v rádiu, tak vyjeli nahoru podívat se, co se tu děje a byli překvapení, lidé začali téměř hned vybírat zásoby sklepa, který požár vydržel a odnášeli si plné tašky piv, ale i další věci.

A co historie „nové“ Labské boudy?

Potkal jsem se s člověkem, který tady dělal provozního v letech 1986–1996. Vypravoval mi, že boudaření bylo před rokem 1989 úplně jiné. Lidé s tou boudou žili, bohužel měli často i problémy s alkoholem, ona ta izolovanost byla mnohem větší, než je teď. Na druhou stranu boudy žily více komunitně dohromady. Boudaři se pravidelně scházeli buď tady, na Martinovce, Vosecké nebo na Dvoračkách. Hráli karty nebo na kytaru.

Máte pocit, že něco děláte stejně jako boudaři kdysi? Ctíte nějakým způsobem jejich odkaz?

Loni, když byl rok Harrachů, tak sem pan starosta z Jilemnice přivezl potomky přímo hraběte Harracha, abych se dozvěděl víc o tom, co bylo dřív a aby se i oni podívali na místo, kde to jejich prapředek měl rád. Já se snažím to dělat s úctou k boudařům minulých generací. Asi to nikdy nebude stejné, doba se mění. Ten pilíř a základ by tam ale měl být, a to je být tady pro lidi a pomáhat jim, když jsou v nouzi.

Co pro vás vlastně znamená Labská jako taková? I v tom smyslu, jak vypadá, jak je jiná, specifická.

Kdyby byla o dvě patra nižší, tak je to za mě jedna ze tří nejkrásnějších bud tady v Krkonoších. Pan architekt Řihák ji postavil ve své nejlepší dobré víře. Moc nechápu lidi, kteří k Labské mají neustálé výhrady. Za mě je to vlastně bezvadná stavba.

Mně právě přijde, že sem do Labského dolu, který je celý takový temný a drsný, bouda krásně zapadá.

Přesně tak. Pořád je ale pro spoustu lidí kontroverzní, naštěstí se už se s kritikou té stavby jako takové setkávám čím dál méně, ale je to asi i dobou. Lidi to neřeknou přímo a pak to raději napíší. To pak člověk třeba čte recenzi, kde stojí: „Dobré jídlo, ale hnusný barák.“ a dají jednu hvězdičku. Už jsem se nad to lehce povzněl, ale někdy mě to štve.

Moc děkuji za váš čas a za rozhovor!

Magdaléna Škapová

Krkonoše – svazek měst a obcí

Destinační společnost pro TO Krkonoše

HODINY V ZÁKLADNÍ ŠKOLE VE VÍTKOVICÍCH

Vážení čtenáři Vítkovického zpravodaje. Chci se s VÁMI podělit o příběh mé školní docházky do školy ve Vítkovicích z roku 1985–89. Jakmile jsem tenkrát vkročil do budovy, upoutaly mou pozornost skříňové stojací hodiny na odpočívadle schodiště. Očarovaly mě natolik, že jsem požádal paní ředitelku Prouskovou, zda bych směl hodiny natahovat a udržovat v čistotě a pořádku. Po názorné ukázce, jak s hodinami zacházím, svolila. Do té doby natahovala hodiny p. Nechanická, která školu uklízela, nebo družinářka p. Krausová. Když jsem v osmé třídě ukončil docházku, hodiny jsem mnoho let neviděl. Školu jsem opět navštívil v roce 2024, kde jsem se s tehdejším vedením školy domluvil na zrestaurování hodin. Hodiny však měly podstatný problém. Byly zohýbané ozvučné tyče a kladívka, která na ně bijí. Zřejmě se je někdo již dříve pokoušel zprovoznit. Kompletní generální opravu včetně skříňe jsem provedl v srpnu 2024. Hodiny jsou plně funkční a odměřují čas jako v době, kdy jsem školu navštěvoval.

Tyto hodiny byly vyrobeny na objednávku jako speciální zakázková práce pro soukromého objednavatele. Nejedná se tedy o standartní modelové provedení. K hodinám byla vyrobena celá nábytková souprava, která tvořila zařízení luxusní vily, nebo měšťanského domu. Skříň hodin je dýhovaná a zdobená vlnařskými motivy, dýhování je silnostěnné a velmi kvalitně provedené. Skla hodin jsou fazetována ve sklonu 40 stupňů, skříň je velmi robustní. Hodinový stroj a příslušenství – ciferník, závaží a kyvadlo, byly vyrobeny v továrně na hodiny Gustav Bekr – Broumov v Čechách – (Uhrenfabrik GUSTAV BECKER BRAUNAU IN BOHEMIA). Výrobní číslo stroje – 682900 spadá do listopadu roku 1912. Stroj byl do hodinové skříňe instalován až mnohem později, protože slohové provedení skříňe spadá do období první republiky. Hodinový stroj má kotvový krok, kde kotva má vsazené palety. Odbíjení je systém HAFEN–GONG v jednom úderu současně každou půl hodinu. V celou hodinu odbíjí počet hodin. Po natáhnutí mají hodiny délku chodu 7 dnů.

Marcel Ryba z Benecka

Nová pravidla – zákaz pálení bioodpadu

Od 1. března 2025 vstoupila v platnost novela zákona o ochraně ovzduší (zákon č. 42/2025 Sb.), která sjednocuje pravidla pro spalování rostlinného odpadu a nakládání s bioodpadem. Hlavní změnou je úplný zákaz pálení biologického odpadu, jako jsou větve, listí, shrabaná tráva nebo plevel. Dosud platilo, že obce mohly vlastními vyhláškami stanovit podmínky pro spalování těchto materiálů nebo jejich spalování zcela zakázat. Nově je však tato možnost zrušena a bioodpad musí být ekologicky zpracován, například kompostováním, odložením do hnědé popelnice v rámci hromadného svozu nebo odvozem do sběrného dvora.

Zákaz pálení bioodpadu neznamená, že by bylo zcela zakázáno rozdělávání ohně. Povoleno zůstává například zapálení ohně za účelem opékání buřtů, posezení s přáteli či jako zdroj tepla při rekreačních aktivitách. Na otevřeném ohništi lze spalovat pouze suché rostlinné materiály, které nejsou znečištěné chemickými látkami, jako je například proschlé dřevo. Naopak pálení vlhkého listí, trávy nebo čerstvých větví, které při spalování produkují hustý dým, je zakázáno.

Zákon o požární ochraně (zákon č. 133/1985 Sb.) navíc výslovně zakazuje vypalování porostů, což zahrnuje plošné ničení trávy, plevele nebo křovin pomocí ohně. Fyzická osoba se tímto jednáním může dopustit přestupku a může jí být uložena pokuta až 25 000 Kč. Právnické a podnikající fyzické osoby mohou za stejný přestupek dostat pokutu až 500 000 Kč. Pokud by se někdo rozhodl porušit tento zákaz vypalování, bude jeho jednání posuzovat příslušný hasičský záchranný sbor kraje, který má za předmětné porušení zákona pravomoc udělovat pokuty.

Pokud si chcete na svém pozemku rozdělávat oheň, například při rodinném posezení, do-

poručuje se tuto skutečnost nahlásit přes webový portál hasičského záchranného sboru kraje (paleni. izscr. cz). Tímto způsobem je oheň evidován a v případě nahlášení události může operační středisko ověřit, zda se jedná o nahlášené a kontrolované pálení v oznámeném místě nebo případně o nějaký jiný nežádoucí požár. Předejde se tak zbytečným výjezdům hasičských jednotek.

Při rozdělávání ohně je nutné dodržovat základní bezpečnostní pravidla. Ohniště by mělo být ohraničené nehořlavým materiálem, v jeho okolí by neměly být žádné hořlavé předměty a je nutné mít připravené prostředky k hašení, například kyblík s vodou nebo písek. Oheň je třeba neustále hlídat a po ukončení jej důkladně uhasit, ideálně prolít vodou. V lesích platí přísný zákaz rozdělávání ohně mimo vyhrazená místa, a to až do vzdálenosti 50 metrů od okraje lesa.

Pokud by došlo k požáru, který by se vymkl kontrole, je nutné okamžitě opustit nebezpečný prostor a volat tísňovou linku 150 nebo 112. V případě, že se na vás vznítí oděv, je zásadní neutíkat, ale co nejrychleji si lehnout na zem a kutálet se, čímž plameny udušíte. Dodržováním těchto pravidel ochráníte nejen sebe ale i své okolí.

Nezapomeňte! Štěstí přeje připraveným!

autor: kpt. Ing. Alena Sládková,
HZS Libereckého kraje

KRKONOŠSKÝ REKREAČNĚ SPORTOVNÍ VÝJEZD NA KOLE.

WWW.VIKRBIKE.CZ

Letošní 13. ročník Vítkovického cyklotoulání VikrBike se uskuteční
v sobotu 31. 5. 2025.

Okruh dlouhý 72 km nás zavede do okolí Jilemnice, Martinic,
Kalné, Hostinného, Lánova, Vrchlabí a Herlíkovic.

Přihlášku můžete podat do 13. 5. 2025, startovné ve výši 500,-Kč
nejpozději v den cyklotoulání.

**V průběhu trasy 2x občerstvení, v cíli guláš, pivo,
památeční triko a samolepka pro každého účastníka.**

Nejedná se o závod. Ujeté kilometry ani čas nikomu neměříme a záleží
pouze a pouze na Vašich schopnostech a silách kolik kilometrů si z této
trasy ujedete. Jde o to, abyste po dojezdu byli sami se sebou spokojeni.

